

Ελ. Β. 12/5/39

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΘΩΝΟΣ

Ελ. Β. 12/5/39
Η ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ
«Αρταξέρξης» και Σιλήβεργος εις την αρχήν

Ο πρώτος Αμερικανός πρεσβευτής εν Αθήναις είχε τότε μόλις φθάση και όταν ο Σιλήβεργος τον έπεσκέφθη, του έκαμε και μίαν διάλεξιν περί αυλικού πρωτοκόλλου, προσφερθείς να του δανείση αυλικήν περιβολήν εάν ο πρεσβευτής δεν ειχεν ιδιικήν του. Όταν ήλθεν η ημέρα διά την παρουσίαν του Αμερικανού πρεσβευτού, ο Σιλήβεργος παρετήρησεν εις την βασιλίαν ότι, κατά την γνώμη του, τά γάντια της δεν ήσαν καλά όσον τά δικά του και της έδωκε τό δνομα του Παρισινού καταστήματος από τό όποιον τά έπρομηθευετο. Αφ' ου εισήγαγε τον Αμερικανόν πρεσβευτήν και ούτος απεχώρησεν, ο Σιλήβεργος ειπεν εις τον βασιλέα:

— Μεγαλειότατε, οι προκάτοχοί σας, οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες, είχαν θεσπίση ότι, μετά την παρουσίαν των ξένων απεσταλμένων, ο τελετάρχης θά έχορευεν ένα μινουέτο. Η ύμετέρα μεγαλειότης θά έπρεπε να εισαγάγη εκ νέου αυτό τό έθιμον, διότι έγώ γνωρίζω αυτόν τον χορόν πολύ καλά και θά ήμπορούσα να τον διδάξω και εις άλλους.

Και ο ύπουργός των Οικονομικών ήρχισε να χορεύη με μαρίαν, τόσον πού ο Όθων ήναγκάσθη να παραδεχθί ότι ο άνθρωπος ήτο πράγματι τρελλός και ένεκρινε την απόλυσιν του.

Ο Σιλήβεργος, του όποιου αι διανοητικά διαλείψεις είχαν ανακόμει πρότερον τό πολιτικόν του στάδιον, έγινε πάλιν ύπουργός των Οικονομικών και προσωρινώς των Έξωτερικών. Αύτην την φοράν η ύπουργεία του διήρκεσε δέκα μόνον ήμέρας. Ο πρώτος άθλος του ήτο η σκηνή, την όποιαν έπροκάλεσεν εις τον μητροπολιτικόν ναόν κατά την διάρκειαν μνημοσύνου του Γάλλου φιλέλλημος Φαβιέρου. Μετά μίαν η δύο ήμέρας έπήγεν εις τό ύπουργείον των Οικονομικών και απέλυσεν δλους τοūs υπαλλήλους, άποκαλών αυτούς βασιβουζούκους και κατηγορών αυτούς ότι δεν ειχαν «ευρωπαϊκούς τρόπους». Ο Βούλγαρης, μετέβη εις τά ανάκτορα διά να πληροφορήση τον Όθωνα περί των απόλύσεων αυτών, αλλά ο βασιλεύς παρετήρησεν άπλώς:

— Τά σημάδια της παραφροσύνης του θά παρέλθουν και θά εινε χρήσιμος διά τά οικονομικά ζητήματα, καθώς και εις τό ύπουργείον των Έξωτερικών λόγω της φιλίας του με τον Γάλλον πρεσβευτήν.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια

Ελ. Β. 11/5/39

Η παρατήρησις του Μαυροκαράτου έτεράτισε τό μακρόν πολιτικόν του στάδιον. Πάντοτε ήθελε να έλέγη τά πάντα ο Έδιος και, έπειδή αυτή ήτο και του Όθωνος η άδυναμία, εινε εύνόητον ότι οι δύο άνδρες ούδέποτε ήμπορέσαν να συνεργασθούν. Η τελευταία πρωθυπουργική θητεία του, η όποια ήμπορούσε να άποβή τόσον έπιφέλιχη εις την χώραν υπό τά άγρυπνα όμματα των πρεσβευτών της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας, ύπήρξεν άξιοσημείωτος κυρίως διά μίαν παραβίαν του συντάγματος. Έπέτρεψεν εις τοūs βουλευτάς και τοūs γεροσιαστάς να εισπράτουν τους μισθοūs των όταν αι δύο βουλάι δεν εύρίσκοντο εις σύνοδον, κατά κατάφορον παράβασιν του νόμου. Όταν έπαισεν αυτή η κυβέρνησις, ο Ουάυς έκρινεν ότι εις την Ελλάδα η στιγμή όπως αι δυνάμεις αναλάβουν την διακυβέρνησιν της Ελλάδος. Ο Πάτριστας δεν συγκατέτεθη εις τότό και ο Δημήτριος Βούλγαρης έγινε πρωθυπουργός υπό τον πλήρη έλεγχον της αυλής. Ητο τιμωρός άνθρωπος, ελάχιστα όμως γνώριζεν από διοικήσιν και ήτο τόσον άλαζών, ώστε πάντοτε ενεφανίζετο με τά ρούχα πού ειχε φορέσει ο πατέρας του όταν άντεπροσώπευε την Πύλην ως βένης εις την Ύδραν η Αμαλία των Σπυνομάζων «Αρταξέρξης».

Ο Σιλήβεργος, του όποιου αι διανοητικά διαλείψεις είχαν ανακόμει πρότερον τό πολιτικόν του στάδιον, έγινε πάλιν ύπουργός των Οικονομικών και προσωρινώς των Έξωτερικών. Αύτην την φοράν η ύπουργεία του διήρκεσε δέκα μόνον ήμέρας. Ο πρώτος άθλος του ήτο η σκηνή, την όποιαν έπροκάλεσεν εις τον μητροπολιτικόν ναόν κατά την διάρκειαν μνημοσύνου του Γάλλου φιλέλλημος Φαβιέρου. Μετά μίαν η δύο ήμέρας έπήγεν εις τό ύπουργείον των Οικονομικών και απέλυσεν δλους τοūs υπαλλήλους, άποκαλών αυτούς βασιβουζούκους και κατηγορών αυτούς ότι δεν ειχαν «ευρωπαϊκούς τρόπους». Ο Βούλγαρης, μετέβη εις τά ανάκτορα διά να πληροφορήση τον Όθωνα περί των απόλύσεων αυτών, αλλά ο βασιλεύς παρετήρησεν άπλώς:

— Τά σημάδια της παραφροσύνης του θά παρέλθουν και θά εινε χρήσιμος διά τά οικονομικά ζητήματα, καθώς και εις τό ύπουργείον των Έξωτερικών λόγω της φιλίας του με τον Γάλλον πρεσβευτήν.

Ο πρώτος Αμερικανός πρεσβευτής εν Αθήναις είχε τότε μόλις φθάση και όταν ο Σιλήβεργος τον έπεσκέφθη, του έκαμε και μίαν διάλεξιν περί αυλικού πρωτοκόλλου, προσφερθείς να του δανείση αυλικήν περιβολήν εάν ο πρεσβευτής δεν ειχεν ιδιικήν του. Όταν ήλθεν η ημέρα διά την παρουσίαν του Αμερικανού πρεσβευτού, ο Σιλήβεργος παρετήρησεν εις την βασιλίαν ότι, κατά την γνώμη του, τά γάντια της δεν ήσαν καλά όσον τά δικά του και της έδωκε τό δνομα του Παρισινού καταστήματος από τό όποιον τά έπρομηθευετο. Αφ' ου εισήγαγε τον Αμερικανόν πρεσβευτήν και ούτος απεχώρησεν, ο Σιλήβεργος ειπεν εις τον βασιλέα:

— Μεγαλειότατε, οι προκάτοχοί σας, οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες, είχαν θεσπίση ότι, μετά την παρουσίαν των ξένων απεσταλμένων, ο τελετάρχης θά έχορευεν ένα μινουέτο. Η ύμετέρα μεγαλειότης θά έπρεπε να εισαγάγη εκ νέου αυτό τό έθιμον, διότι έγώ γνωρίζω αυτόν τον χορόν πολύ καλά και θά ήμπορούσα να τον διδάξω και εις άλλους.

Και ο ύπουργός των Οικονομικών ήρχισε να χορεύη με μαρίαν, τόσον πού ο Όθων ήναγκάσθη να παραδεχθί ότι ο άνθρωπος ήτο πράγματι τρελλός και ένεκρινε την απόλυσιν του.

— Είς την έπιτροπήν προς σύνταξιν του νέου τιμολογίου των τελωνείων του Κράτους (δασιολογίου) διωρίσθησαν : Άν. Ζαΐμης (ο όποιος έως ότου δημοσιευθί τό σχετικόν διάταγμα άπέθανε), Νικ. Σιλήβεργος πρόεδρος του Έλεγκτικού Συνεδρίου και Ιωάν. Σούτσος μέλη του οικονομικού συμβουλίου, Διαμαρτίης Μασάρης έπιθεωρητής τελωνίων και Σ. Πρίττικας, Β. Παυλίδης, Π. Γεραλόπουλος και Έσλιγκ.

Ελ. Β. 12 Mar 1939

18
Μαΐου
1840

Απόγευμα 18 Μαΐου 1940